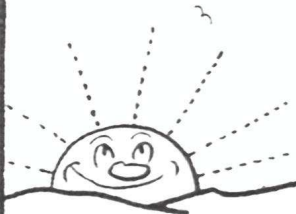

הז הכפר

קיבוץ כפר עציון

שבת פרשת תזריע מצורע

גיליון מס' 1001, ל' ניסן תשס"ט, 24.4.2009

ד'ש 97

"אשה כי תזריע וילדה זכר..."

עקרה

בו לו הִזָּה לִי! יָלֵד קֶטָן,
שָׁחַר תִּלְתָּלִים וְנִבּוֹן.
לְאַחַז בְּיָדוֹ וְלִפְסַע לְאֵט
בְּשִׁבְלֵי הַגֶּן.
יָלֵד.
קֶטָן.

אורי אַקְרָא לו, אורי שְׁלִי!
כֵּךְ וְצִלּוּל הוּא הַשֵּׁם הַקָּצֵר.
רְסִיס נְהַרְה.
לְיֵלְדֵי הַשְּׁחָרְחַר
"אורי!" –
אַקְרָא!

עוֹד אֶתְמַרְמֵר כְּחַחַל הָאֵם.
עוֹד אֶתְפַּלֵּל כְּחִנָּה בְּשִׁלְה.
עוֹד אֶחַפֶּה
לו.

רחל, תרפ"ח

יש לך הודעה? ברכה? אשבת על תשובה? או סתם משהו לומר? hedhakfar@gmail.com
יש לשלוח את האומר עד יום רביעי בשעה 22:00. אומר שיגיע לאתר מכן-אין התאייבות שיכנס לעלויון אותו שבוע.

<p>תורני חירום</p> <p>אחות: לאה ורבר</p> <p>נ. אמבולנס: ניצה</p>	<p>פרשת שבוע לילדים</p> <p>א' - ב': אצל משפחת וולפיש</p> <p>ג' - ד': אצל משפחת כהן שקד</p> <p>ה' - ו': אצל משפחת מרקוביץ</p> <p>ז' - ח': אצל משפחת כהן</p>	<p>לוח זמנים שבת בא</p> <p>18:54 הדלקת נרות</p> <p>19:05 מנחה, קבלת שבת</p> <p>שיעור הלכה - הרב אלישיב</p> <p>05:25 מניין ותיקין בבית הכנסת</p> <p>08:00 שחרית</p> <p>הלל</p> <p>10:15 שיעור פ"ש</p> <p>13:15 מנחה גדולה</p> <p>13:30 תהילים לילדים</p> <p>16:45 מנחה בני"ע</p> <p>17:30 מנחה קטנה</p> <p>17:55 שיעור השבת - הרב אלחנן</p> <p>19:56 צאת השבת, ערבית</p>
<p>תורנות</p> <p>ספריה</p> <p>דפנה קדרון</p>	<p>שיעורי השבוע</p> <p>שיעור גמרא יומי (מסכת ר"ה) הרב אלישיב, בימי א' - ה' 20:30, בבית המדרש</p> <p>הלכות תפילה ע"פ ילקוט יוסף הרב עדיאל, יום ד' 20:30, בבית משפחת עדיאל כהן</p> <p>שיעור גמרא לנשים (מסכת בבא בתרא) - איתמר ניצן, מוצ"ש 21:00, בבית המדרש</p>	
<p>מנחה בימות</p> <p>השבוע ב- 17:00</p>		

מזל טוב
לסימון ואבינעם וכל
המשפחה
לארון
חתן בר המצוה.
המשפחה מזמינה את
הציבור לקידוש מיד לאחר
התפילה בפנית הקידושים

לאילה שדיאל

מזל טוב
בהגיעך למצוות
לישראל ולאה וכל המשפחה
ולסבתא לאה
"ישימך אלוקים כשרה, רבקה,
רחל ולאה, ככל הנשים

עקב כמה "פספוסים", אנו מבקשים לחדד ולהדגיש:
ברכות, איחולים, מזל טוב, מודעות אבל ח"ו וכד' - יש להעביר לכתובת של הד הכפר במייל או לניצה רוט שמרכזת ומעבירה למערכת העלון. אנו נעשה מאמצים להכניס ברכות ואיחולים שיגיעו אלינו גם לאחר יום רביעי ב- 22:00, אם כי איננו מתחייבים על כך.
מה שלא ייכנס לעלון הקרוב, יוכנס לעלון הבא.
שנשמע רק בשורות טובות.
מערכת הד

הרהורים על העלון

לאחר כחמישה חודשי עבודה, עולים בקרבנו הרהורים ומחשבות על עלון ה"הד":

האם המאמץ שווה את התוצרת?

אלו שזכו להיות שותפים להפקת עלון "במחננו", "הדים" או "הד" ודאי יודעים שרבה המלאכה ודרושות לנושא אנרגיה והתמדה לא מעטות. לאלו שלא זכו, ננסה לקצר ונאמר שהמלאכה באמת מרובה; ברמה הטכנית, מדובר על טרנספורמציה של הודעות, כתבות, לו"ז שבת, תורניות ומיני עדכונים, מהשולחים לפורמט אחיד ומסודר (ומאז שהמציאו את המחשבים, דרך קבע מתרחשים שיבושים בשורות ובעימוד במעבר מפונט 'דויד' לפונט 'אריאל'...). לאחר מכן מתחילה עבודת הגהה שמצריכה קריאת ותיקון הטקסט ברמת עיון מעמיקה. ואיננו מזכירים כלל את הקלדת הטקסטים שמגיעים לפעמים למערכת בכתב יד, את חיפוש השיר/דבר תורה הפותח, את המריבות השבועיות עם "תיבות הטקסט", את הניסיונות ליזום ראיונות, כתבות, פינות פרגון וכד', ולאחר מכן את צילום ה"הד" המוגמר וחלוקתו ע"י ניצה.

בינינו לבין עצמנו עולה מפעם לפעם התחושה שהפקת ה"הד" צורכת הרבה אנרגיה, וממש לא בטוח שהתוצרת שווה את המאמץ. ישנן שבתות שבהן ה"הד" נראה כגיבוב של פרוטוקולים, ברכות, הודעות ועדכונים טכניים, שהודבק להם שיר או דבר תורה ככותרת. למרות מאמצינו הלא-מעטים, הצלחנו רק במעט להביא חברים ותושבים להביע דעתם או לכתוב תכנים כאלו ואחרים ע"ג דפי ה"הד". פה ושם, בעת סערות התגלגלו לפתחנו רסיסי דעות בנושאים שעל סדר היום או תגובות על מסמכים שפורסמו בבמות אחרות כגון במייל או בתאי הדואר (ולא תמיד זכו כולם להבין על מה חלה התגובה). העבודה הסיזיפית והתוצאה הלא-מספקת (שדומה יותר ללוח מודעות אקטיבי) עלולות להוציא לעורכים את הרוח מהמפרשים.

ייתכן שבעולם המודרני והאינטרנטי מקומו של עלון יישובי הולך ונמוג. אך גם ייתכן שתפקידו של עלון כזה הוא להעלות לסדר היום נושאים חשובים אך לא דווקא דחופים או אקטואליים. לאור זאת מתהלכת בינינו מחשבה על צמצום המינרן של העלון. עלון חודשי, מושקע מעט יותר ובעל נושא מרכזי עשוי להוות חלופה טובה לפורמט ה"הד" הנוכחי. ייתכן שלצדו יש מקום להוציא דף שבועי טכני (לו"ז שבת, ברכות, עדכונים דחופים וכד'). איננו תמימי דעים בנושא. חשבנו לשתף את הציבור, בעלי המניות של ה"הד", ולשמוע את דעתכם בנושא.

מחכים למוצא פיהם – בשבילים, בטלפון, בדוא"ל (והכי טוב כמובן: בכתובה ל"הד").

איך בונים תוך חודש שכונה קהילתית?

לפני כחודש קמתי עם שחר אל יום אביבי, והחלטתי לנקות את החלון המזרחי של חדר הילדים. תוך מבט כלפי מטה של שכנה מתחשבת, לראות שלא הוצאו כלי מיטה לאורור בקומה מתחתיי, שמתי לב לתנועה רוחשת של כעשרים דבורים זמזמניות סביב החלון.

"טיול של בוקר", השחתי לעצמי, "ודאי יתפנו מיד". חשבתי שתהיה זו איווולת לפתוח עכשיו את החלון ולנקות אותו. "מה שאפשר לעשות מחר, למה לעשות היום?", נזכרתי בפתגם שימושי, ודחיתי את ניקוי החלון ליום המחרת.

ואכן, למחרת שוב קמתי בבוקר מלאת מרץ לפצוח במבצע, אך שוב היו הדבורים חרוצות ממני וכבר התרוצצו מעבר לזגוגית.

"מישהו אמר שהביאו עכשיו כוורת למטע", הסבירו לי מביני דבר. "כנראה שאחר יום העבודה שלהן במטע הן בוחרות להסתובב בבוסתן שמתחת לביתנו", פירשתי לעצמי. שוב חסכתי את טורח ניקוי החלון. כך חלפו כמה ימים, ותכנית הניקיון נדחית מיום ליום.

בוקר אחד נראה ענן של מאות דבורים מול החלון. "כבר הביאו את כל החבר'ה...", דיווחתי ממקום תצפיתי הקבוע, "מתי לעזאזל הן עושות את השעות שהן חייבות לעבוד במטע, אם כה מוקדם הן כבר מסתלבטות מול חלוננו?".

לאט לאט למדנו להסתגל למציאות החדשה. מיעטנו להיכנס לחדר. כשנכנסנו, ידענו ששם לא פותחים את החלון אלא צופים בזמזמת מבפנים. מדי פעם אחת מן החבורה הצליחה להסתנן לתוך החדר ועקצה מישהי מבנותינו או מנכדותינו. למדנו לחיות עם זה כתשלום סביר של החיים בכפר. על טבלה במקרר סימנו מדי יום עוד בן משפחה שכנראה אינו רגיש לעקיצת דבורים.

"מתי הן תסתלקנה כבר?", אני מבטאת את קוצר רוחי כאישה יהודייה טובה שצריכה לנקות את כל החלונות דווקא לפני פסח, "האם לא הסתיימה פריחת הגודגדן?".

"אולי נזמין את יהודה שוורץ לרסס נגדן?", אני נוקטת יוזמה בבקר סגרירי אחד, "מחר ירד גשם וישטוף את כל הפגרים ואז אוכל לנקות את החלון".

יהודה אכן נענה בזריזות לקריאתנו וריסס ברוחב יד. ריח חריף הרעיל את האוויר שסביבנו – וגם על התושבות השאיר רושם, ורמז להן שהן לא רצויות בשטח. לתדהמתנו הופר הסטאטוס קוו. אם עד עתה הן זמזמו בחוץ ואנחנו הצטופפנו בפנים, עתה בדרך לא מובנת הסתננו רבות אל החדר דרך חור קטן ברצועת התריס. עם בוקר נמצאו כשלושים פגרים מתים על הרצפה בחדר הילדים.

"טוב, אין ברירה... תעברו לדירת מעבר...", אני מודיעה לילדים, "אי אפשר לגור כאן". וכך אנו מצמצמים את עצמנו וסוגרים את החדר, והן פולשות בהמוניהן.

ואני – תמימים כסדרם – נושאת בגבורת אם עבריייה בתפקיד פינוי החללים החדשים מדי בוקר. "אולי הן התנחלו בארגז של התריס?", מגיע מי מאיתנו למסקנה כתום שלושה שבועות של הסיוט.

"צריך להביא מומחה לדבורים!", מציע אחר.

ואמנם, כתום חודש – השבוע – הגיע כוורן מכפר חב"ד. לבוש שכפ"ץ וכובע כוורנים, פיזר עשן קונסטרוקטיבי בכל הבית, פתח את ארגז התריס... ולתדהמתנו...

נגלה מחזה מרהיב. שכונה קהילתית חדשה של כתשע או עשר חלות דבש שנראו כמו פיתות 'אש תנור' מדורגות, בנויות בסדר מדהים זו לצד זו. על כל חלה ישבו כמאתיים תושבות – פועלות עמלניות חרוצות שבנו את כל הפרויקט הזה במהלך החודש.

ה'פיתות' נראו כמו פרויקט 'מדורגים' – בנייה 'קוֹיָה' רוחשת חיים ושמחת יצירה.

ביד אומן חתך הכוורן את החלות והכניסן לתוך הכוורת שהביא עמו. "זה שווה הרבה כסף, השכונה הזאת..." הפטיר.

ולנו לא נותר אלא לשאוב את האבק, ולפנות את הנפגעים, ולחזור להתיישב בחדר המושבֶּת. ואם יבוא מישהו ויאמר לי "לא היה ולא נברא, אלא משל היה", אומר לו: "אני ישבתי על כְּוֹקֵן".

ברוריה סמט

ערב פסח תשס"ט

ביעור חמץ

מי במים? מי באש?
אדם כצל עובר
אולי נמצא זמן לברר?
יודע תעלומות
בוחר אותנו מיום ליום.

והוא רחום וחנון, יעזור לנו למצוא תיקון

ירחם

בערב פסח
אבות ובנים, אימהות וילדים
באים כולם
לבער החמץ
דבר שבמסורת, פשוט, אין צורך לבאר
לזות שפתיים, לשון הרע, דברים שאין להם שיאור
אבל תמיד נשארת קצת חמיצות

אנחנו לפני זמן לא רב
השלכנו את כל חטאותינו לים
צללו כעופרת
אבל כנראה, לא כולם

יום הזיכרון ויום העצמאות תשס"ט - לוח אירועים כפר עציון

"... אנחנו ראינו נפלאות וגבורת השם אשר נתן כח וגבורה בידינו להפיל חללים..."
 "נס גדול היה שם" לפני אלפיים שנה, וההיסטוריה חוזרת- נס גדול היה כאן בהרי יהודה.
 עוד נזכה לשמוח ולרקוד יחד עם כל בני המשפחה ויחד עם כל בני היישוב
 בחג המדינה העברית!!"

מתוך מכתב של יוסף וייסמן, חנוכה תש"ח. יוסף היה נצר אחרון למשפחתו הגרעינית שנספתה בשואה.
 נפל בקרב האחרון.

ערב יום הזיכרון

- אזכרה לחללי גוש עציון
- וערב שירי לוחמים בהפקת בית ספר שדה בנווה עובדיה 20:30

יום הזיכרון – ערב יום העצמאות

- אזכרה לחללי מלחמת העצמאות בגוש עציון בהר הרצל (הסעה תצא בשעה 12:00 מכפר עציון) 13:30
- טקס מעבר יום הזיכרון – יום העצמאות, ברחבת הטקסים (הציבור מתבקש לדייק, הטקס יתחיל בזמן) 18:30
- תפילת ערבית חגיגית בבית הכנסת עם ישיבת מקור חיים וחיילי נתיב, מיד לאחריה הרקדה ברחבת בית הכנסת עם כיבוד קל 19:40
- ערב שירה 'שרים עצמאות' עם להקת הכפר עד אור הבוקר, בנווה עובדיה 22:30

יום העצמאות

- הפנינג משפחתי בדשא 10:00

ההסעה להר הרצל ביום הזיכרון
 תצא בשעה 12:00 מתחנת האוטובוס

מת'י בפעם האחרונה אמרת לה **תודה?**

מת'י בפעם האחרונה **שרת לה שיר??**

מת'י לאחרונה סיפרת לה עד כמה **אתה אוהב אותה...**

עכשיו יש לך הזדמנות!!!

שרים עצמאות עם להקת הכפר

ביום שלישי בערב, ד' באייר (28 באפריל), בשעה 22:30

ניפגש בנווה עובדיה לערב שירה נוסטלגי
של שירי עם וארץ
לרגל יום העצמאות ה-61 למדינת ישראל.

אווירה מרוממת, כיבוד חגיגי ומפנק
וקפה על חשבון הבית מובטחים.

הכניסה מכיתה י"א ומעלה

הפנינג יום העצמאות לכל המשפחה

כמדי שנה נקיים הפנינג חגיגי לרגל יום העצמאות.

והפעם – בנוסף למתנפחים המסורתיים הוספנו תחנות לכל המשפחה:

פינת "זולה עצמאות" – לשבת בכיף בצל ולשחק משחקים "כמו פעם" – שש בש, דמקה, שחמט, רמי ועוד

בית קפה "כחול לבן" – מתפנקים על כוס קפה ועוגה טובה. הכל תוצרת **כחול-לבן** כמובן

פינת דפי צביעה ישראלית – בזמן שההורים שותים קפה, הילדים צובעים בכיף

פינת ג'ימבורי (או בעברית רהוטה פעל-טף) למי שעדיין לא תפסו עצמאות...

מתי נפגשים? ביום רביעי, יום העצמאות, בשעה 10:00

היכן? כמו תמיד - על הדשא ליד חדר האוכל

מה בתכנית? מתנפחים, פינות פעילות, מוזיקה טובה והרבה הפתעות טעימות

טווח גילאים 0-100

נשמח לראות את כל הקהילה

חג עצמאות שמח מועדת תרבות!

סיפור מהחיים – ערב יום השואה

אחרי אלפי שנות גלות ונדודים
 בכל ארץ הייתי כגר
 הלכתי מגוי אל גוי וממלכה לעם אחר,
 לאורך דרכינו היינו נרדפים ובודדים
 התעללויות והשפלות היו מנת חלקנו
 פוגרומים ורציחות זה גורלנו
 או לנו מה היה לנו

בגלות הזהב בספרד חילקנו בנדיבות
 את חיי הרוח בין שכנינו וידידינו
 תקענו יתד, חשבנו לצמיתות
 אבל בסוף התור, האחראי קובע מי לחיים, ומי למות

בכל עיר ועיר קורדובה, גרנדה
 ברצלונה, מדריד
 היהודי, היהודי הוא האג'נדה
 בלי אח ורע, שכן וידיד

בכל עיר ועיר, העיקר זה הכיכר
 הכרוז מודיע
 כולם, כולם חייבים להופיע
 למה זה הוא כ"כ מתרגש
 עוד יהודי עולה באש

ב-1492 המלכה איזבל חתמה על צו גירוש,
 אנחנו מלאי עוצמה וניסיון ואין יאוש
 לליסבון הגענו
 והרבה רכוש אין אתנו
 והסוף של אותו סיפור הרי ידוע
 למה זה תשאל מדוע?
 יש גרוש, אין יאוש

כיום, קטיפה כתומה פרוסה על העיר
 השתנתה לשחורה
 הכתובת של אובדן רשומה על הקיר
 מה נעשה ביום פקודה?
 כששואה ממרחק תבוא
 למי ננוס לעזרה?

היש בעל שיעור קומה ביניכם?
 מי יגול עפר מעיניכם?
 וכל שפתותיכם היו למס
 עורו נא כי מלאה כל הארץ חמס
 אבל לבנו לא נמס

כמו הנחל השואף למקורו בים
 אנחנו נהיה בשירת הים
 זו היא שירת י-ה
 אנחנו אתכם במה שיהיה ובמה שהיה
 כל הנשמה תהלל י-ה